

بررسی سیر تحول عناصر کالبدی در مسجد - مدرسه شهید مطهری

چکیده:

معماری در هر برهه از زمان تابع شرایط حاکم بر جامعه بوده است، به همین ترتیب دوره‌ی قاجار نیز از این قاعده مستثنی نیست. با شروع روابط فرهنگی با غرب در اواسط دوره‌ی قاجار، هنر و معماری ایران نیز بالطبع وارد مرحله‌ی جدیدی می‌شود که در این مرحله، سنت با نوگرایی آمیخته شده و عناصر کالبدی اینه دچار تحول می‌گردد. از جمله این بنای مسجد مدرسه‌ی شهید مطهری است.

در این مقاله به بررسی روند تاریخی در مدرسه شهید مطهری و ابداعات و نوآوری‌های به وجود آمده در عناصر تشکیل دهنده با توجه به نحوه تکامل این اجزا در بنای‌های متقدم پرداخته شده است. روش تحقیق استفاده شده از نوع تاریخی و توصیفی بوده و از روش جمع‌آوری اطلاعات به صورت میدانی و کتابخانه‌ای استفاده شده است. نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان دهنده روند تکامل اجزای تشکیل دهنده بنا شامل مهتابی، طاقمه، ورودی، حجره‌ها، گنبدخانه، برج ساعت، مناره و تزیینات می‌باشد. ریشه فرم‌ها و عناصر کالبدی مسجد - مدرسه شهید مطهری را می‌توان در معماری دوران صفویه و تیموری و در قسمت‌هایی الگو گرفته از معماری غربی و آثار شاخص دوران‌های معماري مذکور یافت.

کلید واژگان: دوره‌ی قاجار، مسجد - مدرسه شهید مطهری، عناصر، سنت، تحول، مقدمه

ریشه‌های اصلی معماری دوران قاجار را باید در معماری دوران صفوی جست‌وجو نمود که همزمان با تشکیل دولت قاجار در سال ۱۱۶۵ هش و انقلاب ۱۷۸۹ فرانسه به تدریج دچار تحول می‌شود. بنابراین «معماری دوره‌ی قاجاریه را معماری دوره‌ی دوم شیوه‌ی اصفهانی (مکتب اصفهان) می‌دانند».^۱ (پیرزی، ۱۳۸۰: ۲۴۳) بنای‌های این دوره از لحاظ سبک و شیوه‌ی طراحی به سه دسته: ۱- شیوه‌ی سنتی (مانند مسجد - مدرسه آقا بزرگ کاشان)^۲- شیوه‌ی

التقاطی (مانند شمس‌العماره)^۳- شیوه‌ی فرنگی (مانند خانه معیرالملک) تقسیم می‌شوند.^۴ تا اواسط دوران قاجار، معماری در ایران ریشه‌های سنتی و بومی خود را داشته و در ارتباط با اصول معماری سنتی، ویژگی‌های اقلیمی و شرایط چهارفاکی شکل می‌گرفته است. همزمان با سلطنت ناصرالدین شاه و ایجاد ارتباطات وسیع با جوامع اروپایی، تحولات عظیمی در جامعه ایران و به تبع آن، معماری روی می‌دهد. در این میان شهر تهران به عنوان پایتخت، بستر اساسی ترین و عمیق ترین تحولات و تغییرات کالبدی می‌گردد.^۵ (پاکدامن، ۱۳۷۳: ۱۳۷۳)

از جمله بنای‌هایی که در این دوره در عناصر کالبدی خود دچار تحول می‌شود مسجد - مدرسه سپهسالار است. در این پژوهش به بررسی سیر تحولات کالبدی این مسجد - مدرسه به عنوان یکی از شاخص‌ترین آثار معماری دوره‌ی قاجار پرداخته و پس از معرفی این بنای با سیر تحول عناصر کالبدی بنا شامل مهتابی، طاقمه، ورودی، حجره‌ها، گنبدخانه، برج ساعت، مناره و تزیینات پرداخته خواهد شد.

مطالعات تاریخی مسجد - مدرسه سپهسالار

ساخت مسجد - مدرسه سپهسالار در سال ۱۳۰۳ هجری قمری به اتمام رسید. در این مدرسه بهره‌گیری از علوم جدید در پیشبرد معارف اسلامی پایه‌گذاری شد و پس انتقال اسلامی به مدرسه عالی شهید مطهری تغییر نام داد. (تصویر ۱) این بنای تردید یکی از بنای‌های شاخص و مهم تهران و به لحاظ تزیینات کهن‌نظیر و تناسبات موزون در آن، اثری ارزشمند در معماری ایرانی به شمار می‌رود. (سحاب، ۱۳۲۹: ۳۵) مهندس ناظر و طراح این بنا میرزا مهدی خان شفاقی ملقب به ممتحن‌الدوله می‌باشد که در فرانسه تحصیل معماری نمود. ساخت هسته‌ی اصلی بنا پنج سال به درازا کشید. بخش‌هایی از ساختمان در دوره‌های مختلف تکمیل و تغییراتی چند طی سالیان متعدد در بنا رخ داده است. (فصلنامه مسجد، شماره ۲۰، صفحه‌ی ۴۹)

معرفی عناصر کالبدی بنا

ورودی‌های مدرسه سپهسالار

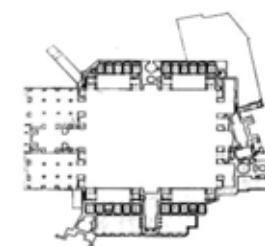
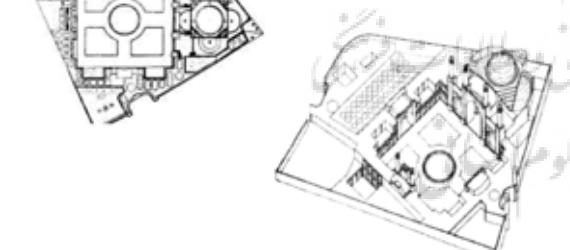
تصویر ۱-تهران قدیم. مأخذ : www.iloveiran.com

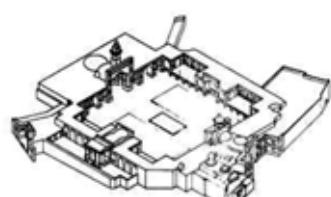
تصویر ۲- ورودی های مدرسه.
مأخذ : گزارش مهندسان مشاور باوند
از مدرسه سپهسالار

تصویر ۳-ورودی مسجد
امام.
مأخذ: پیرنیا، محمدکریم،
سبک شناسی معماری
ایرانی، صفحه ۲۹۴

تصویر ۴- پرسپکتیو و پلان مدرسه سپهسالار. مأخذ: گزارش مهندسان مشاور باوند از مدرسه سپهسالار.

تصویر ۵- پرسپکتیو و
پلان مدرسه سید.
مأخذ: پیرنیا، محمدکریم،
آشنایی با معماری اسلامی
ایران، صص ۸۶ و ۸۷

این مدرسه دارای سه ورودی در جبهه‌های غربی و شرقی و جنوبی است که ورودی غربی از خیابان شهید مصطفی خمینی بوده و دید مستقیم به داخل صحن ندارد و توسط یک هشتی ورودی و دو دالان به صحن می‌رسد. طاق هشتی توسط کاربندی زیبایی تزیین شده و با عقب نشینی که دارد از الگوی جلوخان تبعیت نموده است. ورودی شرقی دارای هشتی خوش ترکیب با طاق کاسه‌کاری توسط دالانی طولانی به شمال شرقی صحن می‌رسد. ورودی جنوبی نیز به حیاط دیگری باز شده و تزیینات چندانی ندارد. (تصویر ۲)

در هر دو نمونه فضای چهل شیر و سرویس‌ها به نحو مطلوبی با پلان مجموعه و با توجه به شکل زمین حل شده است. این روند به تدریج به عنوان یک اصل تلقی و در تمام فضاها سعی شده که سرویس‌ها در مکانی واقع شود که هم از نظر دسترسی و هم از نظر دید در مناسب‌ترین مکان قرار گیرد. (تصویر ۳)

مهتابی

از ویژگی‌های مهم فضاسازی مدرسه سپهسالار وجود مهتابی‌ها و بهارخوابهای وسیع در طبقه‌ی فوقانی است. هرچند این فضاها با طرفات بسیار در مدرسه‌ی سید اصفهان و مسجد سلطانی سمنان نیز یافت می‌شود. اما در مدرسه‌ی سپهسالار این فضاها در مقیاسی وسیع‌تر و یا پیچیدگی‌هایی بیشتر طراحی شده است، چنان که به جبهه شمالی بنا نیز راه یافته‌اند. (معمار، شماره ۸؛ صفحه ۵۷-۵۸) (تصاویر ۴ و ۵)

طاقنما

استفاده از قابهای پر و خالی برای تکمیل ترکیب‌بندی مناره‌ها با ایوان اصلی و حل کردن اختلاف ارتفاع چشمگیر ایوان با دیگر قسمت‌های ساختمان، نوآوری دیگری است که در طراحی این بنا به کار گرفته شده است. در مسجد حکیم اصفهان نیز استفاده از قابهای خالی به چشم می‌خورد اما کارکرد این قاب‌ها در مدرسه‌ی سپهسالار بسیار بیفع است و در بدنه خارجی بنا نیز مانند میدان نقش جهان اصفهان برای تکمیل نمای شهری در نهایت زیبایی به کار رفته است. (معمار، شماره ۸؛ صفحات ۵۴-۵۷) (تصویر ۶)

حجره طالب

در روند شکل‌گیری مدارس، حجره‌های طالب ابتدا به شکل یک اتاق همراه با ایوان رو به حیاط مدرسه باز می‌شده که نمونه‌ی آن مدرسه غیاثیه خرگرد است. سپس در شکلی پیشرفته‌تر در دوران صفویه در مدرسه‌ی چهارباغ اصفهان به حجره‌های طالب یک پستو نیز اضافه شده است و در کامل ترین شکل مدارس دوره‌ی زندیه در مدرسه‌ی خان علاوه بر پستو یک بالکن هم در داخل حجره وجود دارد. ولی در مدرسه‌ی سپهسالار که متعلق به دوران قاجار می‌باشد نه تنها پیشرفته‌تر در شکل حجره‌ها صورت نگرفته بلکه بالکن نیز حذف شده است. (تصویر ۷)

صحن

صحن مدرسه دارای چهار باغچه مشجر در گوشها و حوضی مدور در وسط می‌باشد. عمر درخت‌ها به کمتر از هفتاد سال می‌رسد چرا که ابتدا صحن فاقد فضای سبز به این ابعاد بوده است. آب جاری مدرسه توسط قنات اختصاصی

مهران تامین می‌شد، (فصلنامه مسجد، شماره ۲۰ : ۵۰) (تصویر ۸)

گنبدخانه

فضای گنبدخانه در مساجد اولیه از فضاهای اطراف همچون ایوان مقابل آن با دیوارهای ضخیم جدا می‌شدند، لیکن مشهود است که نیت معماران در طول زمان این بوده که حائل میان فضای گنبدخانه با فضاهای اطراف برداشته شود. برای مثال در مسجد امام اصفهان که مربوط به دوره‌ی صفویه است ارتباط بین فضای گنبدخانه با ایوان و همچنین شیستان‌های مجاور آن بهتر می‌شود. نمونه‌ی آن را می‌توان در گنبدخانه‌ی مسجد گوهرشاد دید که تمامی دیوارها در حدفاصل گنبدخانه و ایوان از میان برداشته می‌شود. به جرأت می‌توان گفت مدرسه‌ی سپهسالار از این جهت بهترین است، چرا که با انتخاب یک پلان چلیپایی علاوه بر آنکه فضای گنبدخانه را با فضای ایوان و حیاط در ارتباط مستقیم قرار می‌دهد، ارتباط آن را با فضاهای جانبی هم بدون هیچ مانعی تامین می‌کند. (معمار، شماره ۸ : ۵۷-۵۴) (تصویر ۹)

گنبدخانه بزرگترین و عجیب‌ترین فضای مسجد است. عرض دهانه گنبد ۱۵ متر و ارتفاع آن ۳۴ متر است و چلیپایی که گنبد در مرکز آن قرار دارد از تقاطع دو بال به طول ۴۵ متر به وجود آمده است. بر روی گوشواره‌ها دو گنبد به دهانه‌ی ۱۰ متر و ارتفاع ۱۵ متر قرار گرفته که در مجموع مساحتی نزدیک به ۱۶۰۰ مترمربع را اشغال نموده است.

معمار در این تجربه به جای استفاده از دو فیلپوش با استفاده از سیستم طاق و تونیزه گنبد را بر روی چهار نقطه قرار داده و از این نظر سبک‌ترین و طریفترین گنبدخانه را خلق نموده است. همچنین چهار طاق کلمبود زمینه‌ای مستطیل بال‌های چلیپا را پوشش داده‌اند.

(معمار، شماره ۸ : ۵۷-۵۴) (تصویر ۱۰)

نمونه‌ی مشابه و پیشین این گنبد را می‌توان در مسجد ایاصوفیه مشاهده کرد. در ایاصوفیه نیز گنبد با استفاده از چهار ستون بر روی زمین نشسته و با قراردادن چهار نیم گنبد در اطراف گنبد اصلی فضای وسیعی به وجود آمده است. در حالی که در مدرسه‌ی سپهسالار با تکنیکی پیشرفته‌تر با استفاده از چهار گنبد یک فضای چلیپایی به وجود آمده است. اما این نکته بهوضوح مشخص است که در طراحی گنبدخانه از مسجد ایاصوفیه الهام گرفته شده ولی با سیستم سازه‌ای ایرانی ساخته و پرداخته شده است. (تصویر ۱۱)

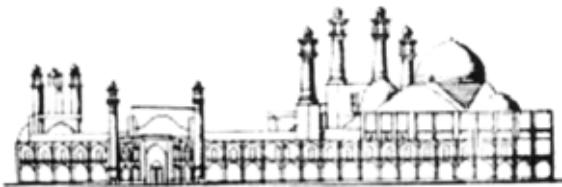
برج ساعت

در قسمت فوقانی ایوان شمالی دو مناره و مآذنه برپا و در وسط آن ساعت بزرگ مدرسه نصب شده است. این ساعت در سال ۱۸۸۰ م در فرانسه ساخته شده و از محدود ساعتهای آن موقع تهران به شمار می‌رود. آغاز ساخت ساعت مربوط به دوران رنسانس می‌شود و از نمونه‌های معروف آن می‌توان به برج ساعت big ben اشاره کرد. (تصویر ۱۲).

از نمونه‌های متاخر برج ساعت در ایران می‌توان به برج ساعت بیزو و مسجد امام تهران و همچنین میدان‌های ساعت در بسیاری از شهرها اشاره کرد.

مناره

از دیگر مشخصات مدرسه‌ی سپهسالار می‌توان به تعداد زیاد مناره‌های آن که بالغ بر هشت عدد می‌باشد، اشاره کرد. با توجه به این که متحن‌الدوله و سپهسالار در اروپا به تحصیل پرداخته‌اند و این که مساجد عثمانی دارای

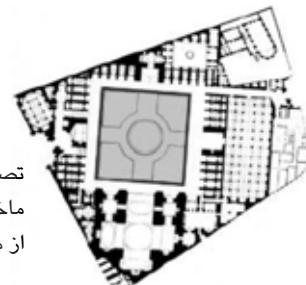

تصویر ۶ - نمای مدرسه سپهسالار.

ماخذ: گزارش مهندسین مشاور باوند از مدرسه سپهسالار

تصویر ۷ - مقایسه حجره در مدارس مختلف ماخذ: نگارندگان.

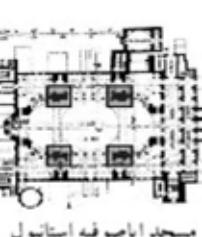
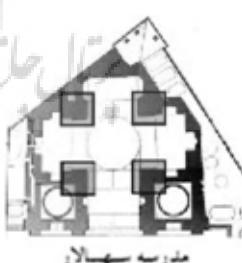

تصویر ۸ - پلان مدرسه سپهسالار.

ماخذ: گزارش مهندسان مشاور باوند از مدرسه سپهسالار

تصویر ۹ - مقایسه گنبد خانه در مساجد مختلف.

تصویر ۱۰ - مقایسه گنبدخانه مدرسه سپهسالار و مسجد ایاصوفیه. ماخذ: نگارندگان

مسجد ایاصوفیه استانبول

مسجد سپهسالار

تصویر ۱۱ - مقایسه گنبد در مدرسه سپهسالار و مسجد ایاصوفیه. ماخذ: نگارندگان

تصویر ۱۲ - برج ساعت مدرسه‌ی سپهسالار. مأخذ: نگارندگان

محل تهیه الدینه	صاحب الدینه	موضوع الدینه	نام
مدرسه سید اصفهان	معماران دوره صفویه	مهنّبی	۱
مسجد حکیم	معماران دوره صفویه	ظافتسا	۲
مسجد میدان کاشان	معماران دوره تیموری	ورودی	۳
مسجد ایاصوفیه	معمار مسجد ایاصوفیه	گنبدخانه	۴
big ben	معماران انگلستان	برج ساعت	۵
مسجد عثمانی	معماران عثمانی	نما	۶

سیر تحول عناصر در مسجد شهید مطهری

- پاکدامن، بهروز. "نگاهی کوتاه بر شیوه‌ها و گرایش‌های معماری در تهران" کتاب تهران جلد چهارم، چاپ اول، ۱۳۷۳.
- رجبی، مهدی و سعید میرمحمد صادق. مسجد و مدرسه عالی مطهری، فصلنامه مسجد، خرداد و تیر ۱۳۷۴، شماره ۲۰.
- زارعی، محمد ابراهیم. آشنایی با معماری جهان، همدان: نینوا، چاپ ۱۳۸۳.^۳
- سحاب، ابوالقاسم. تاریخ مدرسه عالی سپهسالار، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۲۹.^۴

- سلطانزاده، حسین. معماری اسلامی، جزو معماری اسلامی دوره کارشناسی، دانشکده معماری عمران دانشگاه آزاد قزوین، ۱۳۸۱.
- سمیع آفر، علیرضا. تاریخ تحولات مدارس در ایران، سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور، چاپ اول، زمستان ۷۶
- صرافزادگان، عبدالامیر. مقایسه رنگ و نقش کاشی صفوی و قاجار، پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد، رشته پژوهش هنر. دانشکده هنر دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۸۰.
- گزارش مهندسان مشاور باوند از مدرسه سپهسالار - میرمیران، سیدهادی. نگاهی به معماری دوره قاجار، معمار، ۱۳۷۲، شماره ۸.

مناره‌های متعدد هستند، به نظر می‌رسد که در مدرسه‌ی سپهسالار از بنای‌های عثمانی هم الگوبرداری شده است. البته باید خاطر نشان کرد که فرم ایرانی مناره‌ها حفظ شده و هیچ تاثیری از دیگر بلاد اسلامی نگرفته است.

تزيينات

به طور کلی در تزيينات ابنيه‌ی دوره قاجار می‌توان به موارد زير اشاره کرد:

- استفاده از رنگ‌های زرد، نارنجی، صورتی، قهوه‌ای و... به جای لاجوردی، فیروزه‌ای، زرد و... دوره‌ی صفویه.
- به کاربردن جملاتی در مدخل پادشاهان با خط نستعلیق به جای آيات و احادیث قرآنی با خط ثلث دوره‌ی صفویه.
- استفاده تلفیقی از دو نقش گیاهی و هندسی با جزئیات شلوغ و پریج و خم به جای نقوش هندسی و گیاهی مجرا و ساده.

- بهره‌گیری از نقوش طبیعی (رثا، منظره‌سازی، طبیعت بی‌جان و طرح‌های تزيينی اروپایی در کاشی کاري). (صرفزادگان، ۱۳۸۰: ۱۵۵-۱۵۷)

مدرسه‌ی سپهسالار نيز از اين قواعد مستثنی نيس است اين بنابه جز آينه‌کاري تمام هنرهای تزيينی در آن به کار رفته است. تزيينات ساختاري مدرسه شامل کاربندي، يزدي بندي، مقرنس و كاسه‌کاري و تزيينات غيرساخترائي آن شامل آجر‌کاري، کاشي کاري، گچ‌کاري، فلز‌کاري، چوب‌کاري، حجاری و... است.

(گزارش مهندسان مشاور باوند)

نتیجه‌گیری

مسجد مدرسه‌ی شهید مطهری از جمله بنای‌های دوره قاجار محسوب می‌شود که نسبت به بنای‌های دوران گذشته در عناصر کالبدی خوش دچار تغيير و دگرگونی شده است. عناصر اين بنا تلفيقی از سبک‌ها و تكينکهای می‌باشد که الهام گرفته از معماری دوران صفوی و تیموری و نيز معماری‌ها خارج از مرزهای ايران است. اين الهامات به طور عمده در عناصری همچون مهتابی، طاق‌نمای، ورودی، گنبدخانه، برج ساعت و نماهای بنابه چشم می‌خورد. با استفاده از شیوه‌ی تحلیل تاریخی و برداشت‌های میداني صورت گرفته ریشه‌ی اين الهامات را می‌توان در ابنيه‌ی دوران تیموری از جمله مسجد میدان کاشان و در دوران صفوی در معماری مدرسه‌ی سید اصفهان و مسجد حکیم جستجو جستجو نمود. تكينکهای مورداستفاده در ساخت اين بنابه خصوص در گنبدخانه متاثر از مسجد ایاصوفیه در استانبول می‌باشد. سایر تاثيرات صورت پذيرفته در اين بنا در جدول طبقه‌بندي شده است.

پاتوشتها:

- ۱- برای اطلاعات بيشتر در اين زمينه رجوع کنيد: حبیبی، محسن، مكتب اصفهان، دولت قاجار و سبک تهران، مجموعه مقالات کنگره تاریخ معماری و شهرسازی ارغ به - کرمان، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور، ۱۳۷۴.
- ۲- نام فعلی اين بنا مسجد شهید مطهری می‌باشد.

منابع:

- پيرنيا، محمد‌کریم. سبک شناسی معماری ایرانی، تدوین غلامحسین عماريان، تهران: پژوهنده، چاپ ۲، ۱۳۸۲.
- پيرنيا، محمد‌کریم. آشنایی با معماری اسلامی ايران، تدوین غلامحسین عماريان، تهران: انتشارات دانشگاه علم و صنعت، چاپ ۵، ۱۳۸۰.